

15.8.

SYNDRÓM ŠTOKHOLMU NA MUŠKE STRELCA

Lisa bola u Alberta Brotta už štvrtú noc.

Večer pätnásteho augusta sa krčili pod stolom v pivnici. Zvonku k nim doliehali zvuky policajných sirén, hlbokých mužských hlasov a cez úzke pivničné okno osvetľovali steny podzemného útočiska lúče červených a modrých svetiel.

Dievčatko plakalo, po líkach sa mu kotúľali slzy veľké ako prerastené hrach, v jednej rúčke zvieralo vypchatého škrečka, v druhej plyšového koníka a chúlilo sa k cudziemu mužovi, ktorý už nebol cudzím.

Mohutný chlap, z ktorým posledný týždeň obývala ten čudesný dom plný zvierat a kadejakých harabúrd, si ju tisol k hrudi tak pevne, až sa bála, že ju rozpučí.

Na poschodí ktosi vylomil dvere a Albret Brott počul, ako sa všetko, čo miloval, rúca z políc k zemi, ako po tom šliapu ťažké topánky.

Po rozrazení pivničných dvier proti sebe stáli dve strany, chrániace jeden poklad.

Albert Brott sa bez rozmýšľania vrhol dopredu, vzápätí sa mu telom prevrtala guľka a chlapec v tele muža klesol k zemi.

„Zvrátený únosca je mŕtvy,“ hlásali všetky štvrtkové noviny v meste. Na titulnej fotke stála osemročná Lisa Kolmanová s nepredstaviteľne smutným výrazom na uslzenej tváričke, obalená v kvetovanej látke pozošívanej nemotornou detskou rukou.

15.8.2016

POD DOHĽADOM KOZOROŽCA

Lisa Kolmanová sa stratila dvanásteho augusta. Jej matka to nahlásila 13. a pätnásteho v noci sa začali okolo domu Alberta Brotta zbíhať policajné majáky.

Schátraný dom na konci Panskej ulice vyzeral v tme, osvetlený iba modrými a červenými svetlami trinástich áut, ako zhmotnenie všetkých zlých snov. Muži v uniformách hľadeli na zvieru na streche tej čudesnej stavby. Obrovský kozorožec stál vypchatý na štíte, s očami groteskne vykrútenými k oblohe – ale to si z tej diaľky možno len domysleli.

Na zanedbanom trávniku pred domom sa povalovali kusy železa, staré hrnce, protézy, ale najdesivejšie boli bledé figuríny porozmiestňované do všemožných zoskupení.

V strede neveľkej záhrady stál opustený Zetor 7045 prežratý hrdzou. Mladý policajt Stefan posvietil do kabínky šoféra. Za volantom uvidel sedieť vypchatého jazveca s labkami opretými na volante.

Stefan hrôzou stuhol. Zjavil sa mu obraz osemročnej Lisy Kolmanovej a z úst sa mu vydralo tiché „Pane Bože.“

12.8.2016
LEV NA LOVE

Z kuchyne sa šírila vôňa nedeľného obeda. Lisa stála poslušne pri dverách s nákupným zoznamom v ruke a inštrukciami, nech sa nikde nezdržuje. Obed *musí* byť hotový, kým sa otec vráti.

A tak dievčatko vyrazilo. Čajový večierok, ktorý organizovala v detskej izbe, bol nadobro zničený, ale aspoň si potajomky vzala do batohu škrečka a plyšového koníka Emanuela.

Vykročila svižne i napriek tomu, že ju ešte stále trochu bolela nôžka z toho, ako spadla vo štvrtok z bicykla, keď bola s ockom na nákupe. Na rohu Mendelevej a Dánskej zbadala, že za ňou kráča akýsi ujo, a tak trochu zrýchlila.

Zvykla sa báť kdečoho, možno sa jej to iba zdalo, no chlap šiel stále za ňou a ulice boli v nedeľu také prázdne. Modlila sa, chcela už byť v supermarkete, pletené vrkôčiky jej viali okolo vydesenej hlávky, obzerala sa na všetky strany a nikde-nik.

Mala len osem – desila sa pavúkov, tmy, výšok, klaunov, starých ľudí, ale chlapov sa bála azda najviac, a tak v panike nasadla na autobus č. 28. Namiesto do supermarketu sa viezla kamsi preč. Cudzinec nastúpil pár sekúnd po nej.

1989
PANNA A DETSKÁ NEVINNOSŤ

Pani Brottová sa váhou vyrovnala ktorémukoľvek chlapovi a pitím tiež. Možno i to bolo dôvodom, že malý Albert sa narodil s mentálnou poruchou.

Nebol hlúpy, len mu to v škole až tak nepálilo. Deti sa s ním nechceli kamarátiť, lebo ho považovali za čudáka.

Pani Brottová si nachádzala stále ďalšie a ďalšie dôvody prečo piť, dom v poli chátral a na konci osemdesiatych rokov už v ňom bolo viac špiny než lásky a porozumenia.

Albertovi robili spoločnosť hlodavce, ktorých bolo v zanedbanom príbytku neúrekom. Myši mal úprimne rád a vždy keď mu nejaká ušla, cítil sa zradený.

Navždy ich k nemu mohla pripútať jedine smrť, no už pri prvých pokusoch zistil, že chlpatí kamaráti tak príliš dlho nevydržia.

V desiatich rokoch sa naučil preparovať z knižky Metodológia preparácie z knižnice a hoci bol na väčšinu prác nešikovný, vypchávanie mu šlo od ruky. Akoby sa bol pre to narodil.

Postupne skúšal väčšie a väčšie zvieratá – psy, mačky, susedove sliepky – a hotové diela si schovával v truhliciach v pivnici.

Zbierka zvierat bola jeho rodinou – takou, po akej vždy túžil. Nekonečne ich miloval.

**13.8.
BLÍŽENCI A ZBLIŽOVANIE**

Albert sedel za stolom a usilovne pracoval. Lisa ho so záujmom sledovala a už sa nevedela dočkať výsledku. Sľúbil jej, že škrečka zachráni, že ho pre ňu zachová navždy a ona mu na oplátku sľúbila, že u neho na dnes prespí. Uložil ju do svojej postele, on spal v obývačke. V noci pre ňu ušil prenádherné kvetované šatočky, ktoré dnes mala na sebe.

Chlapov sa bála, možno i preto, že často padala z bicykla, ale kamarátovi Albertovi plne dôverovala.

„Prosím,“ podal jej hotové dielo. Lisa chytila škrečka do rúk. Bol pevnejší než zvyčajne, no vyzeral dobre – na tvári mal dokonca úsmev – podobal sa na Emanuela. Takto sa s ním bude môcť hrať navždy, bude ho môcť nosiť v batohu a brať si ho do školy.

Chcela ho ukázať čím skôr mame, i keď sa trochu bála trestu za neskorý príchod. Poďakovala a chystala sa na odchod.

„Nesmieš odo mňa odísť,“ chytil ju za ruku.

**15.8.2016
RYBY PADAJÚ**

Elena Simonsová bývala na Panskej od roku 1980 a Alberta Brotta si pamätala už ako dieťa. Jej výpoveď bola jednou z najznepokojivejších:

„Ten dom je našťastie od ostatných izolovaný. Z jednej strany sú lúky s obilím a Janskí sa z tej druhej už dávno odsťahovali. Ani sa nečudujem. Pamätám si ho ešte ako decko. Býval sám s matkou. Vždy bol zvláštny, v hlave to nemá úplne v poriadku. Jeden čas mizli susedom zvieratá – psy, mačky, sliepky – ľudia to chlapčisko vídali v zakrvavenom oblečení, ale nikdy mu nič nedokázali.

Asi pred mesiacom som prechádzala okolo tej schátranej barabizne. Vtedy často pršalo a všade bola voda. Ten blázon sedel na streche domu, vedľa kozy a čosi spúšťal dolu odkvapom. Predstavte si, boli to ryby! Spúšťal mŕtve ryby odkvapom do mláky pod potrubím! Keď ma uvidel, zasyčal na mňa ako kocúr, ušla som. Dúfam, že tej malej neublížil.“

14.8.

TVRDOHLAVÝ BARAN

„Lisa bola – teda je – pardón, ospravedlňujem sa. Lisa je dobré dievča. Učím ju od prvej triedy. Pochádza z dobre zabezpečenej rodiny a jej otec zastáva vysokú advokátsku pozíciu. Viete tie veľké súdne procesy. Ale ona nikdy nejavila známky rozmazanosti.

Mám tu aj iné deti z prominentných rodín – sú to nevychovaní... proste nevychovaní – ona nie. Pred cudzími je plachá, ale inak veľmi inteligentná. Na všetko mala vlastnú hlavu a bola hrozne živá. Jednostaj chodí otlčená. Raz spadla z bicykla, inokedy z korčúlí, ale nedala si povedať.

Keď niečo veľmi chce, ťažko jej to zakázať.

Neviem, prečo to jej matka nenahlásila hneď a čakala celý deň!

Ách, tak veľmi sa o ňu bojím!“

12.8.

VODNÁR SPÚŠŤA SLZY

Lisa Kolmanová vystúpila na Panskej hodinu po tom, ako opustila domov. Chlapovi s dymovými sklami napriek všetkému nedôverovala, a tak mu povedala, že pozná cestu domov a náhlila sa od neho čo najrýchlejšie preč.

Nôžka ju začínala od toľkej námahy pobolievať, ale väčšmi ju teraz trápilo to, že škrečok je pravdepodobne mŕtvy. Nariekala, batoh s mŕtvym kamarátom si tisla tuho k sebe a kráčala rovno za nosom. Nevšimla si slepú ulicu a koniec asfaltky ju prekvapil. Stála na konci Panskej, pevne zvierala batoh.

Dávala sa na čudesný rozprávkový dom – na usmievajúce sa figuríny, bábiky a zvieratká. Zviera na streche vyzeralo skoro presne ako jej koník Emanuel – trochu ju to rozveselilo.

V tom sa pohli v okne závesy. Bola opäť ma muške.

15.8.

RAK: VŠETKO JE OPAČNE

Vladimír Zonar sa prihlásil sám po tom, ako si v novinách o sebe prečítal článok.

Na výsluch prišiel s vyklápacími slnečnými okuliarmi, pripravený odpovedať na všetko.

„Sedela v piatom rade sama a plakala, tak som si k nej prisadol. Najprv sa ma zľakla, myslela si, že ju sledujem. Bola celá vystrašená. Vraj jej umrel škrečok. Mala ho v batohu.

Ešte som nevidel, že by niekto prenášal škrečka v batohu, ale tvrdila, že je tam v bezpečí s koníkom alebo čo. Keď sa uistila, že jej odo mňa nič nehrozí, vystúpili sme spolu na Panskej.

Tvrdila, že vie, ako sa dostať domov, a tak som ju tam nechal. Keď si na to spätne spomeniem, nemal som to robiť.“

14.8.

ROZZÚRENÝ BÝK POSÚVA PRÍPAD

Šofér linky č.28 zavolať na políciu po tom, čo spoznal dievčatko z fotky v správach. Sám mal dve malé dcéry a nedokázal si ani predstaviť, ako sa musia cítiť rodičia Lisy Kolmanovej.

Dievčatko si pamätal najmä preto, že v nedeľu boli zastávky prázdne a jeho autobus takmer tiež. Bežala, tak na ňu počkal. Na jednu nôžku akoby trochu krívala.

Cestou na ňu občas hodil očko v spätnom zrkadle – plakala. Sedela pri okne a tuho objímala batoh.

Aj ju chcel pri niektorej zo zastávok utešiť, no potom si k nej prisadol vysoký zarastený chlap vo vyklápacích dymových okuliach. Vystúpili spolu na Panskej.

Šofér linky č. 28 sa rozzúril ako ešte nikdy – na čudáka v okuliach, ale najmä na seba, že tomu nevenoval väčšiu pozornosť. Vytočil 158.

12.8.
ŠKORPIÓN ODIEVA MYŠI

V sedemdesiatich na poličke plávali v roztoku prasačie rypáky, potkanie chvosty, zajačie oči a jazyky neidentifikovateľného pôvodu. Zo stropu visel dolu hlavou orol kráľovský – zachytený v strmhlavom lete – a namiesto zobáku mu z vtáčej hlavy trčala 45 wattová žiarovka.

Albert Brott sedel za starodávnym šijacím strojom. Ihlica bodala do kvetovanej látky ostro ako škorpión. Knihovníčka za jeho chrptom bola naplnená mŕtvym vypreparovaným zvieratstvom. Na horných poličkách odpočívali v nehnutej póze hraboše, jašterice, vrabce, veverice, až šialená postupnosť prechádzala k lasiciam, mačkám, zajacom a líške na najnižšej polici.

„Už to bude, myšička, vydrž,“ mumlala zarastená tvár a Albert Brott sa láskyplne otočil k svojmu poslednému veľdielu.

Vypchával všetko, od psov až po kozorožce, ale z akéhosi dôvodu vždy najväčšmi obľuboval myši.

„Už to bude,“ šepkal čerstvo vypchanej malej krásavici, potom jej obliekol novučiké kvetované šatôčky a položil ju k ostatnej rodinke v drevenom domčeku. K mame myši stojacej za sporákom z plechovky, k otcovi myšiakovi na gauči z polystyrénu a k súrodencom šantiacim v navlas rovnakých kvetovaných šatočkách.

13.8.
NA VÁŽKACH

Lisina matka sa chúlila v kresle. Jej manžel zúrivo kráčal pozdĺž okna sem i tam.

„Zmastím ju tak, že si týždeň nesadne.“

Opakoval to už od nedele, ale dnes bol pondelok večer a Lisa sa ešte stále nevrátila. Správal sa divne. Jej zmiznutie chcela matka nahlásiť už včera – vtedy jej manžel prvýkrát po dlhej dobe opäť vylepil.

„Chceš, aby nás tu začali prešetrovať?“ Vedela, čoho sa bál.

Lisu občas udrel – z výchovných dôvodov. Nie veľmi, ale dosť na to, aby sa dievčatku na tele objavila modrina. Taký škandál si vo svojom postavení nemohol dovoliť. *Povedz, že si spadla z bicykla*, učila ju matka a malá Lisa súhlasila, lebo mala len osem a otec bol pre ňu stelesnením vesmíru.

Ocko nie je zlý, spadla som.

Tvrdil, že ušla určite preto, lebo splietla nákup alebo stratila peniaze a bála sa bitky – treba len vydržať, vrátil sa.

Trinásteho večer to však už Lisina matka nevydržala a zalarmovala políciu.

Sebe

EDICE LITAERO

Senta Andoková

Pátranie podľa zverokruhu

Senta Andoková

Pátranie podľa zverokruhu

Edice LitAero - Duben 2017 Literární workshop – Zážitekové psaní - Od povídky k scénáři

Aeroškola, Ambrožova 9, Praha 3, 130 00

Sestavili: Mathej Thomka

Neprošlo jazykovou a pravopisnou kontrolou.